

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 4201

Warszawa, 22 czerwca 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003-2006.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Czesława Pogodę.

(-) Romuald Ajchler; (-) Marek Borowski; (-) Jan Byra; (-) Andrzej Celiński; (-) Stanisław Janas; (-) Zdzisław Kałamaga; (-) Jacek Kasprzyk; (-) Arkadiusz Kasznia; (-) Mirosława Kątna; (-) Antoni Kobielski; (-) Jerzy Kulej; (-) Bogdan Lewandowski; (-) Jerzy Müller; (-) Sylwia Pusz; (-) Elżbieta Romero; (-) Mariola Sokołowska

USTAWA
z dnia ..... 2005 r.

o zmianie ustawy o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003-2006

Art. 1.

W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003-2006 (Dz.U. Nr 210, poz. 2037) w art. 51 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) udowodnił okres pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem lub chorobą zawodową łącznie przez co najmniej 20 lat, w tym posiadał 5 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003-2006 (Dz.U. Nr 210, poz. 2037) w art. 51 zawiera przepisy zapewniające nabycie prawa do emerytury górniczej dla byłych pracowników zlikwidowanej kopalni Dolnośląskiego Zagłębia Węgla Kamiennego, których prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy górniczej lub chorobą zawodową powstałą w związku z wykonywaniem pracy górniczej ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy i którzy nie spełnili warunków do górniczej emerytury w myśl przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W wyniku realizacji postanowień powyższego przepisu znaczna część górników uzyskała świadczenie emerytalne, niestety, grupa ok. 100 górników została tej szansy pozbawiona. Ich obecna sytuacja jest często skrajnie trudna, a fakt, że przyjęte w ustawie rozwiązania ich nie obejmują, wywołuje silne poczucie krzywdy i niesprawiedliwości. Choroby zawodowe oraz urazy powypadkowe, na które cierpią, uniemożliwiają im podjęcie pracy w jedynym zawodzie, do którego mają kwalifikacje, czyli w zawodzie górnika. Tymczasem tylko taka praca pozwoliłaby im nabyć uprawnień emerytalne.

Celem projektowanej ustawy jest rozwiązanie i tym samym wyeliminowanie tego problemu przez stworzenie możliwości otrzymania emerytury górniczej przez tę grupę osób.

Z projektu ustawy wynika, że prawo do emerytury górniczej uzyskują górnicy, którzy udowodnili okres pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz pobierali rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem lub chorobą zawodową łącznie przez co najmniej 20 lat, w tym posiadali 5 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zakładając, że średnia emerytura górnicza wynosi około 2 500 zł koszty projektu ustawy (2 500 zł x 100 osób x 12 miesięcy) wyniosą około 3 000 000 zł rocznie.

Skutki finansowe wynikające z wejścia w życie projektowanej ustawy, liczone jako ogólne zwiększenie wydatków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na cele emerytur górniczych, zostaną pokryte z budżetu państwa.

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

